

ΕΤΟΣ 63ον

9 Αυγούστου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3245)

«ΜΙΜΗΤΑΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕΣΘΕ»

Μεγάλη θρασύτητα! Τουλάχιστον έλλειψη ταπείνωσης! ~ Αν μή τί άλλο, τραγική προσπάθεια υποκατάστασης του Άρχηγού της Πίστεώς μας αντί νά πει γίνεσθε μιμηταί Ίησού Χριστού, λείπει γίνεσθε μιμηταί μου! Αλλά και πολλά άλλα, έχει ακούσει ανά τους αιώνες ο απόστολος Παύλος γι' αυτή του τή φράση. Ίδιως στον προτεσταντικό κόσμο, έχει επικριθεί όσο κανείς άλλος, καθώς εκεί κυρίως αναπτύχθηκε η θεώρηση πώς ο Παύλος ήταν αυτός πού παρέλαβε τά πιστεύματα μιās μικρής και άσημης ομάδας πνευματικού προσανατολισμού και τά μετέτρεψε σέ αυτό πού τελικά φθάσαμε νά ονομάζουμε Χριστιανισμό. Γι' αυτό και πολλοί δυτικοί κηρύσσουν πώς χωρίς τόν Παύλο ο Χριστός θά είχε ξεχασθεί και πώς μόνον κάποιοι ειδικοί ιστορικοί πιθανόν νά ασχολούνταν μαζί Του.

Στή διαστροφή αυτή της έμπρόθετης αλλοίωσης του νοήματος των λόγων του αποστόλου Παύλου, αλλά και της σκόπιμης διαστρέβλωσης της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, η μόνη θεραπεία είναι η αλήθεια. Θά μπορούσε κανείς απλώς νά θυμίσει ότι ο Παύλος πουθενά δέν αναφέρθηκε στον έαυτό του ως άρχηγό θρησκείας. Πουθενά δέν πρόβαλε και δέν κήρυξε κανέναν άλλον παρά μόνο τόν Χριστό! Σέ καμιά περίπτωση δέν θεμελίωσε καινούργια πίστη, ούτε απομακρύνθηκε από τά όσα ο Χριστός είχε κηρύξει! Στο κάτω-κάτω, ο ίδιος ταπεινώθηκε υποβάλλοντας τό κήρυγμά του στον έλεγχο των υπόλοιπων Άποστόλων, όταν μετά τή μεταστροφή του, πήρε εύλογια και ξεκίνησε τό αποστολικό του έργο (Γαλ. 1,19). Όμως, η αλήθεια καλύτερα αναδεικνύεται μέ τήν έρμηνεία, ώστε νά διαπιστωθεί τί πραγματικά ήθελε νά πει ο απόστολος Παύλος, όταν καλούσε τούς χριστιανούς της Κορίνθου νά τόν μιμηθούν.

Ή κακοπάθεια

Σέ τί καλεί τούς πιστούς διαχρονικά ο απόστολος Παύλος νά τόν μιμηθούν;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)

Τό άποστολικό έργο

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανάτι-
ους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς
μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς
ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν
καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδοροῦ-
μενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικα-
θάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιύψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω
ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν γὰρ μωροὺς παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χρι-
στῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέν-
νησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Μά σέ ὅτι ἔχει προηγουμένως περιγράψει καὶ ἀποτελεῖ τό κύριο σῶμα τοῦ ἀπο-
στολικοῦ ἀναγνώσματος. Μιῆθά γιά τή ζωή του ὡς Ἀποστόλου, περιγράφοντας
συνάμα καί τή ζωή τῶν ὑπόλοιπων συναποστόλων του. Ἡ προσπάθειά τους νά
κηρύξουν Χριστό τοὺς ἔχει φέρεи νά θεωροῦνται στά μάτια τῶν ἀνθρώπων ὡς
ἄξιοι ἀτιμωτικοῦ θανάτου. Βεβαίως, αὐτό τό ὁποῖο κάνουν θεωρεῖται, ἀπό μέν
τοὺς πιστοὺς καί τοὺς ἀγγέλους ὡς κάτι θαυμαστό καί μεγαλειώδες, ἀπό δέ
τοὺς ἀρνητές τῆς πίστεως ἀφορμή περιφρόνησης καί χλευασμοῦ. Φθάνουν οἱ
Ἀπόστολοι νά λογίζονται ὡς ἀνόητοι γιά τά ὅσα κηρύττουν, ἀλλῆ καί γιά ὅσα
ὑποφέρουν χάριν αὐτῶν, νά περνοῦνται γιά ἀδύναμοι μπροστά στοὺς ἐξου-
σιαστές τῆς γῆς, ἀλλῆ καί ἄτιμοι, ἀφοῦ μέ τίς φυλακίσεις καί τά βασανιστήρια τά
ὁποῖα συνειδητά ὑπομένουν ἐξευτελίζονται ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλῆ
καί ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τους, φαίνεται νά εἶναι μιᾶ ἀπέραντη ταλαιπωρία. Γυρί-
ζουν τήν οἰκουμένη, ὄχι μέ ἄνετα καί ἀσφαλή μέσα, ἀλλῆ σέ συνθῆκες πείνας
καί δίψας, σέ ἄστατες καιρικές συνθῆκες καί μέ μεγάλες ἐλλείψεις, χωρίς νά στέ-
κονται σ' ἓναν τόπο, ἀλλῆ μετακινούμενοι διαρκῶς, χωρίς νά μπορούν νά προ-
γραμματίσουν τήν ἴδια τους τή ζωή.

Καί κοντά σέ αὐτά, νά πρέπει νά ἐργάζονται γιά τόν βιοπορισμό τους, πα-
ρέχοντας συνάμα τοὺς ἑαυτοὺς τους ὡς ὑπόδειγμα στήν κοινωνία, ἰδίως μέ τό
νά ἀνταποδίδουν εὐλογίες στίς κατάρες καί τίς ὕβρεις, ἀλλῆ καί νά ἀνέχονται τή
διωκτική συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων πού ἐπιχειροῦν νά εὐεργετήσουν. Ἀ-
κόμη κι ὅταν αὐτή ἡ συμπεριφορά τοὺς ἀπαξιώνει τόσο ὥστε νά νομίζονται οἱ
Ἀπόστολοι ὡς τά σκουπίδια τοῦ κόσμου!

Τό παράδοξο

Σέ αὐτή τή ζωή παρακαλεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά τόν μιμηθοῦν οἱ χρι-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός ἄφπσε ἐμᾶς τοὺς Ἀποστόλους νά ἐμφανιστοῦμε τελευταῖοι, σάν καταδικασμένοι εἰς θάνατον, διότι ἐγίναμε θέαμα εἰς τόν κόσμον, εἰς τοὺς ἀγγέλους καί εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐμεῖς θεωρούμεθα μωροὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ, σεῖς φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἐμεῖς ἀδύνατοι, σεῖς δυνατοί· σεῖς ἐνδοξοί, ἐμεῖς ἄσημοι. Ἔως αὐτὴ τὴν στιγμήν καί πεινᾶμε καί διψᾶμε, εἴμεθα κακοντυμένοι, δεχόμεθα ραπίσματα, διάγομεν βίον πλανόδιον, κοπιᾶζομεν ἐργαζόμενοι μέ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν μᾶς βρίζουν, εὐλογοῦμεν, ὅταν μᾶς διώκουν, δείχνομε ἀνοχήν· ὅταν μᾶς συκοφαντοῦν, μιλάμε εὐγενικά. Ἐγίναμε σάν σκουπίδια τοῦ κόσμου· κάθαμμα ὄλων ἕως τὴν στιγμήν αὐτήν. Δέν γράφω αὐτά διὰ νά σᾶς ντροπιάσω, ἀλλά διὰ νά σᾶς συμβουλευσω σάν παιδιά μου ἀγαπητά. Διότι ἂν καί μπορῆ νά ἔχετε χιλιάδες παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δέν ἔχετε πολλοὺς πατέρας, διότι ἐγώ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν νά γίνεσθε μιμηταί μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στιανοί! Στὴ ζωὴ τῆς κακοπάθειας καί τῆς αὐτοθυσίας! Τό θυσιαστικὸ φρόνημα εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Κανεὶς δέν πείθεται μέ τὰ λόγια, ἀλλῆ μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς ὁποιοῦ μιῆ γιὰ τὸν Χριστό. Καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας, μᾶς ἔπεισε γιὰ τὸ ἀληθινὸ τῶν λόγων Του, ὅχι ἐπειδὴ ἐπιτέλεσε θαύματα, τὰ ὁποῖα διαχρονικὰ ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ πολλοὺς, ἀλλῆ ἐπειδὴ βᾶδισε Πρῶτος τὸν δρόμο τῆς θυσίας, κάτι τὸ ὁποῖο ἀπὸ κανέναν δέν ἀμφισβητεῖται, καί ὑπέγραψε μέ τὸ Τίμιο Αἷμα Του τὰ ὅσα δίδαξε. Κανεὶς δέν ἐμπιστεύεται ὅποιον ἀπλῶς δείχνει μέ τὸ δάκτυλο τὴν πορεία, ὅλοι ὁμως, σπνρίζονται σὲ αὐτὸν πού πρῶτος βᾶδισε τὸν ἴδιο δρόμο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μέ τὴν περιγραφή τῆς ζωῆς του, ἀποδεικνύει ὅτι κατ' ἄνθρωπο δέν ὠφελήθηκε, οὔτε κέρδισε κάτι. Ἀναδεικνύεται ἡ ἔλληψη ιδιοτέλειας κατὰ τὸ ἀποστολικὸ του ἔργο, γι' αὐτὸ καί δέχθηκαν οἱ χριστιανοὶ τῆς Κορίνθου τὸ κήρυγμά του. Στὴν ἴδια ἔλληψη ιδιοτέλειας τοὺς καλεῖ κατὰ τὴ βίωση τῆς χριστιανικῆς τους ιδιότητος. Τό «μιμηταί μου γίνεσθε», δέν ἀναφέρεται στὴν πιστὴ ἀντιγραφή τῶν κόπων καί τῶν μόχθων τοῦ Ἀποστόλου. Στοχεύει στὴν ὑπογράμμιση τοῦ ὅτι ἡ χριστιανικὴ ζωὴ δέν πρέπει νά νοθεύεται μέ ἐτεροκίνητα καί ἰδιοτελεῖα στοιχεῖα κοσμικότητος, ἀλλῆ νά βιώνεται στὴν πληρότητά της μέ μόνο κίνητρο τὴν ἄδοξη ἀγάπη στὸν Σωτῆρα Χριστό.

Γιατί τὸ τονίζει αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Γιατί ἐπιχειρεῖ νά διασφαλίσει τὴ διαχρονικότητα τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος. Καθὼς οἱ γενεές ἔρχονται καί παρέρχονται, εἶναι εὐθύνη τῆς προηγούμενης γενεᾶς νά μεταλαμπαδεύσει τὸ σωστικὸ μῆνυμα τοῦ Εὐαγγελίου στὴν ἐπόμενην. Στὴν Ἐκκλησίᾳ μιλάμε γιὰ ἴε-

9 Αύγουστου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μαθθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ΄ 14-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Αύγουστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

ρά Παράδοση. Αυτό σημαίνει ότι εὐθύνη ἔχει ἐκεῖνος πού παραδίδει κι ὄχι ἐκεῖνος πού παραλαμβάνει. Ποίος λοιπόν, πείθει καλύτερα τοὺς ἐπιγενόμενους γιὰ τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ κάποιον ὁ ὁποῖος ἀνιδιοτελῶς προσυπογράφει μὲ τὴν προσωπική του κακοπάθεια τὰ ὅσα διδάσκει περὶ Χριστοῦ;

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Ἐλάτε, ν' ἀνεβουῖμε στό μυστικό βουνό κι ἀφοῦ ὑψωθοῖμε πάνω ἀπ' τίς μέριμνες τοῦ βίου κι ἀπ' τὴ γυαλάδα τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καὶμποῦμε μέσα στό θεῖο κι ἀκατανόητο σκοτάδι καὶ βρεθοῖμε παράδοξα μέσα στό θεῖο φῶς, τότε νά δοξολογήσουμε τὴν ἀπειροδύναμη δύναμη. Πῶς ὁ Λόγος ἀπ' τὸ ὑπερουσίον ὕψος του κι ἀπὸ τὸ κάθε τι ἐπέκεινα, χωρίς ν' ἀφήσῃ τὴν πατρική ἀγκαλιά, κατέβηκε στὰ σπλάγχνα τῆς Παρθένου καὶ πῶς ἀφοῦ γίνηκε ἡ σύλληψη κι ἡ σάρκωσή του, μέσ' ἀπὸ παθήματα πού ὑπόμεινε ἐθελοντικά, τράβηξε στό θάνατο· καὶ ἀφοῦ ἤρθε μὲ σῶμα κοϊκό, καὶ μὲ τὴ φθορά κατάκτησε τὴν ἀφθαρσία, τράβηξε πάλι κατὰ κεῖ πάνω στὸν Πατέρα· καὶ πῶς τότε παράσχε κοντὰ στὸν Πατέρα του τὴ Μάνα πού τοῦδωσε σάρκα, κι ὑψωσε αὐτὴν πού γίνηκεν ἐπίγειος οὐρανός ψηλά στὴν ἐπουράνια γῆ!

Ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ, Ἡ Θεοτόκος, τέσσερις θεομητορικές ὁμιλίες, σελ. 205.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr